

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

Lapresse est le clairon vivant qui sonne la diane des peuples

ἡται=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα σάλπιγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριο τῶν λαῶν.
(Βίκτωρ Οὐγκώ).

Εἰσὶν δὲ δυνάμει διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φ.χ.β

Οἱ ἐπιστάλλοντες πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ καὶ ΣΤΥΛΑΙΝ δέον τ' ἀπευθύνονται — Ν. Δελακοβίαν—εἰς Ποταμὸν—Κυθήρων.

Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ

Ἀπὸ τῆς α'. Αυγούστου μέχρι τῆς 1ῆς εἰς τὰ στόματα πάντων φέρεται τὸ ὄνομα Ἐκείνης ἥτις ἐγαλοῦχρε τον Ἀναμορφωτὴν τῆς Οἰκουμένης, τῆς θρεψάσης τὸν Ἀγνωστον τῶν Ἀθηναίων Θεόν, Ἐκείνης ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς ὑποίας πηγάζει ἡ ἀρχὴ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, Ἐκείνης, ἥς ὁ βίος ὑπῆρξεν ἀγνόητος τῶν ἀρωμάτων τῶν ἀνθέων τῆς Μεσοποταμίας, στιλπνότερος τοῦ ἀστέρου τοῦ ὀδηγήσαντος τοὺς μάγους εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων καὶ εὐωδέστερος τῆς σμύρνας καὶ τοῦ λιβάνου. Ἡ παρθένος τῆς Παλαιστίνης ὑπῆρξεν ἡ μορφώσασα τὴν μέγιστον ἐπαναστάτην τῶν αἰώνων. Παρὰ τὸν λίκνον πάσης μεγάλης ὑπάρξεως, θεοποιουμένης καὶ μεγαλυνομένης πέραν τῶν ἀνθρωπίνων ὁρίων, διαδίδεται πάντοτε ἡ μορφή τῆς γυναικός, τῆς Μητρός, ἰδοὺ ἡ δύναμις. Ἰνα ὑπάρξῃ μεγαλεῖον υἱοῦ πρέπει νὰ προὑπάρξῃ μεγαλεῖον μητρός. Μέγας υἱὸς μεγάλην προὑποθέτει μητέρα.

Ἡ Μητήρ! Θεὸν καὶ προσφιλὲς ὄνομα! Ὅταν ἡ μήτηρ ἔχῃ δάκρυα διὰ πᾶσαν θλίψιν καὶ μειδιάματα διὰ πᾶσαν χαράν, καὶ ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις αὐτὰς μορφωθῇ, ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις αὐτὰς ἀνθρωπῇ ὁ υἱὸς, βεβαίως θὰ ἐπιχύσῃ εἰς τὴν οἰκουμένην ὅλην τὴν ἡμερίαν, τὸν πόνον, καὶ τὴν χαράν, ἣν ἔντυπλησεν ἀπὸ τὰ μαρμαίροντα δάκρυα καὶ ἀπὸ τὰ φωτεινὰ μειδιάματα τῆς Μητρός.

Τῆς Μεγάλης ταύτης Μητρός, τῆς πανωμόμου ταύτης Μαρίας, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ ἀγνοτέρα τῶν παρθένων, ἥτις ἔτεκε τὸν Χριστόν, τὸν διδάξαντα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὰ θεῖα δικαιώματα τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀγάπης, τὸ ὄνομα Ταύτης, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ κλίμαξ τῆς συγκοινωνίας τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ἡ ἀδαμάντινος γέφυρα δι' ἣς ἀπὸ τῆς φρικώδους κολάσεως μεταβαίνομεν εἰς τὴν ὀλβιότητα, φέρεται κατανοκτικώτατα πανταχοῦ ἐν Κυθήροις.

Ν. Δελακοβίας.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΝΑ ΕΚΛΕΓΗ
ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΤΟΥ

Μεγάλην τῆς θεωρεῖ τιμὴν ἡ Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ δημοσιεύουσα τὸ ἀμέσως κατωτέρω νευρώδες πολιτικὸν ἄρθρον,

γραφὴν ἐπιτύχοντες διὰ τὰς στίλας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως τῶν ἱστορικῶν μας κ. Π. Καρολίδου, ὅστις ἐγένετο καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιβλῆθεις διὰ τῶν ἔργων του καὶ χωρὶς ν' ἀνῆκῃ εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀλλοθλαυμαζομένων ἀγαθῶν συναδέλφων του Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς, πρὸς ὃν ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας, δὲν θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ κοσμή τὰς στίλας τῆς Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς συχνότερον διὰ παροιμιῶν ἄρθρων πολιτικῶν καὶ ἱστορικῶν.

Φίλε κύριε Ν. Δελακοβία.

Ἡ διπλὴ ἐρώτησις ὡμῶν : «πῶς πρέπει νὰ πολιτευθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ τίνας νὰ ἐκλέγῃ ὡς βουλευτὰς του ;» νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῇ εἰς μίαν : «Πῶς πρέπει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἐκλέγῃ τοὺς βουλευτὰς αὐτοῦ.»

Τοῦτο δὲ διότι, καὶ τοι κατὰ θεωρίαν εἶνε ὁ κυρίαρχος λαός, ἐξ οὗ πηγάζει πᾶσα ἀρχὴ καὶ ἐξουσία, καὶ τοι κοινωνικῶς εἶνε δημοκρατικώτατα ὀργανωμένος καὶ ἡ πολιτεία ἥτοι τὸ σύνταγμα αὐτοῦ, μετέχει πολὺ τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ τοι εἶνε φύσει ὁ φιλοπολιτικώτατος τῶν λαῶν, ἐν τῇ πράξει εἶνε ὁ ἥκιστα πολιτευόμενος ἐκ τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Τὸ πολιτεῦσθαι αὐτοῦ περιορίζεται ἀπλῶς εἰς ἐκλογὴν βουλευτῶν κατ' οὐσίαν καὶ οὐδὲν πλέον. Τοῦτο κατὰ μέγιστον μέρος ἐγκτεται ἐν τῇ φύσει τῆς νεωτέρας πολιτείας τοῦ νεωτέρου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ τῶν λαῶν καὶ κρατῶν καὶ ἀποτελεῖ διακριτικὸν σημεῖον τῶν νεωτέρων πολιτειῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων. Σήμερον καὶ τοι κατὰ θεωρίαν πάντες οἱ ἐλεύθεροι, ἥτοι φιλελεύθεροι πολιτικῶς, συντάγμασι χρώμενοι λαοὶ ὡς κυρίαρχοι ἐαυτῶν εἶνε ἰθύντορες καὶ τῆς πολιτείας, οὐχ ἥσσον οὐδέις τούτων δύναται ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰς ἀρχαίας ἐλευθέρους πολιτείας καὶ μάλιστα τὰς ἑλληνικάς καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰς ἰταλικὰς.

Τὸ πολιτεῦσθαι, ἥτοι τὸ διευθύνειν τὴν πολιτείαν, ἥτοι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλευθεροῖς λαοῖς ἀρετὴ συμφοῦς τῇ ἐλευθερίᾳ, καὶ ὁ μέγας Περικλῆς ὡς ἀρετὴν τοῦ Ἀθηναίου λαοῦ χαρκτηρίζει τὸ νὰ ἐπιμελῇται τις οἰκίαν ἅμα καὶ πολιτικῶν, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ὁποῖοι εἶνε μακρὰν τῆς πολιτείας ἥτοι τῆς κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἐργάζωνται ὥστε νὰ ἐνοῶσιν ἀρκούντως τὰ πολιτικὰ (τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γινῶναι), προστιθεὶς δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὴ μετέχοντα τῶν πολιτικῶν ἥτοι τὸν μὴ πολιτευόμενον εἰν θεωροῦσιν ὡς ἡμεῖς σήμερον ἀπράγμονα ἀλλ' ἀχρεῖον. Ἀλλὰ σήμερον τὸ οὕτω πολιτεῦσθαι τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς ὡς ἐπολιτεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἄλλοι ἑλληνικοὶ λαοὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, εἶνε ἀδύνατον. Ἡ κυριωτέρα

διαφορὰ τῶν ἀρχαίων ἐλευθέρων λαῶν ἀπὸ τῶν νεωτέρων εἶνε ὅτι : παρ' ἐκείνοις ἡ κυβερνήσις διεξήγεν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ λαοῦ, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἐνῶ σήμερον εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ κυρίαρχος ἐκκλησία τοῦ λαοῦ, ὡς κυβερνητικὴ ἐξουσία. Ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη ὁ λαὸς νὰ ἀσκῇ ταύτην διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγομένης ἀντιπροσωπείας, ἥτις καὶ αὐτὴ δὲν κυβερνᾷ ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ μετέχει ἐν τινι μέτρῳ τῆς κυβερνήσεως.

Οὕτω λοιπὸν τὸ πολιτεῦσθαι τοῦ λαοῦ, περιορίζεται εἰς τὴν ἐκλογὴν βουλευτῶν. Ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ ἐκλέγῃ ὁ λαὸς τοὺς βουλευτὰς του ; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Καὶ ἐν τούτῳ οὐσιωδῶς διάφορος ἡ παρ' ἡμῖν σχέσηις τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς βουλευτὰς ἢ παρὰ τοῖς εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς. Παρὰ τούτοις ὑπάρχει ἰσχυρὰ συνοχὴ μεταξύ βουλευτοῦ καὶ τοῦ ἐκλογέως καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν, συνοχὴ ἀρχῶν καὶ συμφερόντων καθολικῶν. Διὰ τοῦτο ὁ λαὸς μέχρι τινὸς διὰ τοῦ βουλευτοῦ αὐτοῦ μετέχει τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ἐνθα δὲν ὑπάρχει κοινωνικὰ, θρησκευτικὰ καὶ ἄλλα ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ ζητήματα διαιρούμενα τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πολιτικῶς, ὁ ἐκλογεὺς ἀδιαφέρει περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἐκλεγμένου ὡς πρὸς τὸ καθολικὸν καὶ δημόσιον ἔθνικόν αὐτοῦ μέρος· διὸ πρὸς τοῦτο ὁ δεσμός ὁ συνδέων τὸν λαὸν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους εἶνε κοινός, ἡ ἐξυπηρέτησις δηλονότι τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ὡς πρὸς δὲ τὸ ἰδιαίτερον μέρος, εἶνε ὅλως προσωπικός, ἀποβλέπων εἰς τὰ προσωπικὰ συμφέροντα τοῦ ἐκλογέως ἢ τὸ πολὺ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας ἢ ἐπαρχίας.

Ἐν ταιαύτῃ δὲ καταστάσει πραγμάτων, ἡ ἀσκῆσις ἰδιαίτερας πολιτικῆς ἀρετῆς ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν εἶνε λέξις κενή. Ἐν Ἑλλάδι εἰς μόνον δύναται νὰ ὑπάρχῃ διὰ τὸν λαὸν κανὼν τοῦ πολιτεῦσθαι, ἥτοι τοῦ ἐκλέγειν βουλευτὰς, ὁ κανὼν τοῦ ἐκλέγειν ἀνδράς χρηστούς, φιλοπατρίδας, πεπαιδευμένους, ἀφιλοχρημίτους, ὑπὸ εὐγενοῦς φιλοδοξίας τοῦ λέγειν καὶ πράττειν τὰ δέοντα κατεχομένους, γέροντας πεπειραμένους καὶ δεδοκιμασμένους ἢ νέους μορφωμένους καὶ φιλοτίμους ὑπὸ εὐγενοῦς φιλοπατρίας καὶ φιλοδοξίας ἐλαυνομένους πρὸς τὸ στάδιον τοῦ πολιτεῦσθαι. Ἀλλ' ὁ κανὼν οὗτος δὲν δύναται νὰ διατυπωθῇ ὡς δόγμα εἰς τὸν λαόν, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὑπ' αὐτῶν τῶν πολιτευομένων, οἵτινες διὰ τοιαύτων προτερημάτων πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ τὸν ἐθίζωσι νὰ ἐφαρμόζῃ τὸν μόνον παρ' ἡμῖν σημασίαν καὶ ἰσχύον ἔχοντα κανόνα τοῦ πολιτεῦσθαι ἥτοι τοῦ ἐκλέγειν βουλευτὰς.

Ἀθῆναι 8 Ἰουλίου 1898.

Π. Καρολίδης

Ο Κ. Ν. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

Δεύτερος πολιτικός του λόγος.

Ουδέποτε υπήρξεν αμφιβολία ότι ο Καραβάς θα ήτο από τα χωρία της επαρχίας μας. τὰ θερμότερον μέλλοντα να υποστηρίξουν την υποψηριότητα του κ. Ν. Δελακοβία και διότι του χωρίου τούτου εἶνε σχεδὸν γέννημα ὁ κ. Δελακοβίας και διότι μετὰ πλείστον οἰκιστικῶν συνεδέθη συγγενικῶς, και διότι οἱ κάτοικοι αὐτοῦ αἰετοποτε διεκρίθησαν διὰ τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν των. και εἰλικρινῆ υποστηρίξιν των προκειμένου νὰ ἐκλέξωσιν ἀντιπροσωπον τῆς ἐπαρχίας ἰκανὸν καὶ χρηστικόν. Τοῦ ἐπιβεβαιώθη και πανδῆμως διετρανώθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἐκφωνήσῃ πολιτικὸν λόγον ὁ κ. Δελακοβίας ὅστις καὶ ἐπὶ τούτῳ εὐγνωμονεῖ τοὺς κατοίκους τοῦ ῥωμαντικοῦ τούτου χωρίου ὡς καὶ διὰ τὴν δεξιῶσιν ποῦ τοῦ ἔκαμον και διὰ τὴν θερμὴν υποδοχὴν ἧς ἔτυχεν ἡ πολιτικὴ του ἀγορεύσις.

Τὴν προίαν τῆς Κυριακῆς καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους σηματοδότησαν σχεδὸν πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου (τοὺς ἀπόντας ἀνεπλήρουν αἱ σύζυγοι αὐτῶν) εἶχον συνῆλθον ἵνα ἀκούσωσι τῆς πολιτικῆς ὁμιλίας, περὶ τῆς ὁποίας εἶχεν εἰδοποιηθεῖ τὸ χωρίον 8 ἡμέρας πρίν. Ἐπὶ ἡμισίαν περίπου ὥραν ὁ κ. Δελακοβίας ὁμιλήσεν ἐπευφημούμενος ὑπὸ τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ὅπερ μετ' ἄκρου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησε τὸν ἀγορεύοντα, ὅστις εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

«Τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος μετὰ τὸ ὁποῖον κυβερνῶμεθα προϋποθέτει λαὸν πολιτικῆς ἀνεπτυγμένον, ὅπου δὲ τοιαύτη ἀνάπτυξις δὲν ὑπάρχει, χρεὶς καὶ καθήκον ἔχουν οἱ πολιτευόμενοι νὰ περιέρχωνται τὴν ἐπαρχίαν των χειραγωγούντες διὰ τῶν πολιτικῶν ἀγορεύσεων τὸν λαὸν εἰς τὸ ἀγαθόν. Τοῦτο πράττουσιν, ἐν μέτρῳ ὑπερβολῆς μάλιστα, λαοὶ εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ προχθέντες ὡς οἱ Ἕλληνες καὶ Ἕλβετοι, ἀκριβῶς διότι ἀπαιτεῖται τούτο τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, τοῦ ὁποῦ εἶνε ἀναγκαῖον τροχὸς κατὰ τὴν γνῶμην γάλλου συγγραφέως. Τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐπόμενος, ἀρχομαι σήμερον τῶν πολιτικῶν ἀγορεύσεων, τὰς ὁποίας θὰ συνεχίσω κατὰ Κυριακὴν, ἐπισκεπτόμενος ἀλληλοδιαδόχως πάντα τὰ χωρία τῆς νήσου μας. Ἐδοκιμάσατε, συμπατριῶται, ἀπὸ τῆς ἐνώσεως καὶ ἐντεῦθεν πληθώρα πολιτευομένων, οἱ ὅποιοι ἂν δὲν συνετέλεσαν εἰς τὴν κατασκευὴν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, συνετέλεσαν ὅμως εἰς τὴν σημερινὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὴν σφαλερὰν πολιτικὴν, ἣν ἠκολούθησε τὸ ἔθνος κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν, καὶ ἡ ὁποία σφαλερὰ πολιτικὴ, τὸ ὠδήγησεν εἰς τὴν ἐθνικὴν καταστροφὴν, ἀπὸ ταύτης προηγήθησαν ἡ οἰκονομικὴ χρεωκοπία, ἡ διοικητικὴ παραλυσία καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς θρησκείας.

Δοκιμάσατε καὶ ἐμὲ, παρουσιαζόμενον διὰ πρώτην φοράν ἐν τῷ πολιτικῷ ἀγῶνι, μετὰ μόνα ἐφόδια ἔχοντα, τὴν εἰδικὴν ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐπιστήμαις ἐνασχόλησίν μου, τὴν ἀμεμπτον ὡς πολίτου διαγωγὴν, καὶ ὡς βῆσιν τοῦ πολιτικοῦ μου σταδίου τὰς πολιτικὰς μου

ὕψεις ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις, ἃς ἐμέρωσα κατὰ τὴν ἐπὶ τριετίαν ἐν Εὐρώπῃ διαμονήν μου, καὶ ἂν ἴδῃτε ὅτι ἀκολουθῶ καὶ ἐγὼ τὸν ἴδιον δρόμον, τὸν δρόμον τῆς ἀγυρίας καὶ τοῦ φεδούδου, τὸν δρόμον τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἀπάτης, ἂν ἴδῃτε ὅτι δὲν εἶμαι εἰλικρινὴς καὶ χρηστός ἐν ταῖς πολιτικαῖς μου σχέσεσιν, ἂν ἴδῃτε ὅτι δὲν ἐξετέλεσα ἔστω καὶ μίαν τῶν υποσχέσεών μου, τότε σὰς, κυρίαρχοι ὄντες, ἔχετε τὸ δικαίωμα ὅχι μόνον νὰ μὲ μακρῆσθε εἰς νῆαν ἐλαιοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ μὲ καλέσητε θανάτῳ καὶ αἵματι.

Συμπατριῶται! Ψηφίζετε ἐν ὀνόματι τῶν συμπεριόντων τῆς πατρίδος, ἐκείνους οἱ ὅποιοι συνασθάνονται τῆς εὐθύνῃ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἀπὸ συνειδήσεως σέβεσθε, διὰ τὴν ἱκανότητά τους καὶ τὴν χρηστότητά τους, ἐκείνους ὅστις εἶνε ἱκανοὶ νὰ βουλευθῶνται εἰσερχόμενοι εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐκείνους ὅστις σὰς ὑπόσχονται ἐργασίαν νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐπαρχίας.

Μακρὰν ἀπὸ τοῦς κόλακας, τοὺς ὁποῖους ἐροῦν καὶ αὐτὸς ὁ Χριστός. Δὲν ὑπάρχει κόλαξ ἱκανὸς καὶ χρηστός, δὲν ὑπάρχει κόλαξ καὶ φιλότιμος, οἱ κόλακες ὅντες τὸν λαὸν εἶνε τὰ μεγαλύτερα καὶ φειδωλότερα θηρία τῆς κοινωνίας. Μακρὰν ἀπὸ τοῦς πολιτευομένουσιν οἱ ὅποιοι χαίδουσιν καὶ κτυποῦν σθεναρῶς, μακρὰν ἀπὸ πολιτευομένουσιν ποῦ φιλοῦν γλῶσσά—γλῶσσά καὶ σὲ γλῶσσοκατόχον, αὐτοὶ ὁμοιάζουν τὰ κουνοῦπια, ποῦ ὅσον τριγυρίζουν γύρω μας, μᾶς τέρπουν μετὰ τὴν μουσικὴν των, ὅταν ὅμως μᾶς πλησιάσων μᾶς πληγώνουν καὶ μᾶς ἀφαιροῦν τὸ αἷμα μας. Μακρὰν ἀπ' ἐκείνους ποῦ σὰς γράσουν πολλὰ γράμματα γεμάτα μετὰ κρίσεως, ὁμοιάζουν καὶ αὐτοὶ ἐκείνους τοὺς υποψηφίους γαμβρούς, ποῦ γράσουν ἐπιστολὰς σὲ κορίτσια ἄσχημα ἀλλὰ πλούσια.

Συμπατριῶται! καθαρισθῶμεν ἀπὸ τοῦς βύλους βυπαρὸς παρελθόντος. Ὁ πόλεμος ἔστω ἀρραβὼν διὰ τὸ μέλλον, τὰ δὲ ἐξ αὐτοῦ διδάγματα θὰ γίνωσιν ἀρετὴν νῆας ζωῆς διὰ τὸ ἔθνος. τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρυνθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐργασθῇ παρασκευάζον τὰ ἐκδικητήρια ὅπλα τοῦ μέλλοντος.

Συμπατριῶται! ἄγων τὸ 33 ἔτος τῆς ἡλικίας μου ἦν μέχρι σήμερον ἀφιέρωσα ἵνα καταρτισθῶ καὶ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶ νὰ σὰς ἀντιπροσωπεύσω, σὰς ὑπόσχομαι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου μου ν' ἀφιερῶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος πολιτευόμενος μετὰ ὀρισμένης ἀρχῆς καὶ πεποιθήσεως, ἡ πραγματικὴ τῶν ὁποίων θὰ εἶνε τὸ κύριον μέλημά μου, φρονῶν ὅτι ἀνεύ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμιστικῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἀδύνατος γυγῆναι ἡ ἀνθρώπις τῆς χώρας.

Ὁ ἐπίλογος τῆς ὁμιλίας ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀπόδειξιν δι' ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων ὅτι ἐσφαλμένη εἶνε ἡ γνῶμη πολλῶν συνδημῶν μας, ὅτι ἐπειδὴ εἴμεθα πολλοὶ υποψήφιοι εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐπιτυχία συνδημῶν μας βουλευτοῦ. Τούτο συμβαίνει ὡς ἀληθὲς μόνον ἐὰν υποθέσωμεν ὅτι οἱ συνδημῶταί μας ψηφίζουν μόνον τοὺς νῦν δύο βουλευτὰς μαυρίζοντες τοὺς συνδημῶτας μας, ὅταν ὅμως οἱ μὲν ψηφίζουν τὸν Στάην, οἱ δὲ τὸν Καλούτσην ψηφίζοντες συγχρόνως καὶ τὸν ἰσχυρότερον τοῦ δήμου των τότε ἡ ἐπιτυχία τοῦ συνδημῶντος μας εἶνε ἀσφαλής. ἀρκεῖ νὰ μὴ διδοῦν ψήφους χρυσὰς εἰς τοὺς νῦν βουλευτὰς, τὸ ὁποῖον ἰσχυροῦμαι μετὰ κακούργημα, διότι φρονέουν οὐχὶ ἕνα ἄνθρωπον ἀλλ' ἕνα ὄλοκληρον ἔθνος, διατελοῦντα ὀρφανὸν καὶ οὐδένα ἔχοντα προστάτην.

Ἐπεράτωσε δὲ τὴν ὁμιλίαν πλέζας τὸ ἐγκώμιον τῶν χωρίων ἐκείνων ἐνθα βασιλεύει ἡ ἐμόνοια καὶ ἡ ἀγάπη, τὰ ὁποία συνέστησε θερμῶς εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Καραβά, ὅστις ἐν παρελθούσαις ἐποχαῖς ἦσαν πλέον ἠνωμένοι καὶ εἶχον ὀλιγώτερα πάθη καὶ μίσση καὶ ὅστις αἰετοποτε σύμβολον τοῦ χωρίου των ἦτο **Ζῆτω ἡ ἐμόνοια τοῦ Καραβά.**

Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας διεδέχθησαν παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Δελακοβία.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ

Ὁ κ. Δελακοβίας στὰ Φράτσια.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁ κ. Δελακοβίας ἐπισκεφθεὶς τὸ χωρίον Φράτσια, ἔτυχε θερμῶς τῆς υποδοχῆς. Δι' ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ, συνεδρεύμενος ὑπὸ τῶν κρῶτων τῶν γνωστῶν μαθητῶν ἐξητοκράτους καὶ ἐπευφήμησε τὴν πολιτικὴν ὁμιλίαν του, ὅτε πανηγυρίζων λαὸς τῶν λοιπῶν χωρίων, καὶ τὰ Φράτσια ἰδιαιτέρως, περὶ ὧν θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

ΔΗΜΟΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Φλέγοντα ζητήματα.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ἔχει πρὸς τὴν κοινωνίαν ὁ τύπος, εἶνε καὶ ἡ υποχρέωσις νὰ φωτίξῃ τὸ κοινὸν ἀμερολήπτως διὰ πᾶν ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ προκαλῇ δημοσίαν συζητήσιν καὶ ἔρευναν περὶ αὐτοῦ. Λαμβάνομεν ἀφορμὴν γράφοντες ταῦτα, ἐκ τῆς γενικῆς ἀθυμίας ἧτις βασιλεύει κατ' αὐτὰς ἐν τῇ Πόλει Κυθέρων, ἐνεκα ἐπιδημίας νόσου, ἧτις τοὺς πάντας εὐλόγως καταφύλλει.

Πολλὰς ἀφορμὰς τῆς νόσου ἀνέφερον, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἀκατάλληλον τῆς θέσεως τοῦ νεκροταφείου μετὰ τοῦ παρακειμένου πηγίου ὕδατος τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ.

Ἡμεῖς φρονούμεν ὅτι ἂν δὲν εἶνε ἡ κυρίως αἰτία τῆς νήσου τὸ νεκροταφεῖον καὶ τὸ νερὸ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, εἶνε ὅμως μία τῶν πολλῶν ἀφορμῶν αἵτινες συνετέλεσαν ὥστε ἡ ὑγεία τῆς πόλεως νὰ φυγαδεύσῃ τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων.

Ἐν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι τῆς 28 Μαρτίου 1834 περὶ τῶν νεκροταφείων, ἀναγνωσκόμεν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: Ἐκαστὸν νεκροταφεῖον πρέπει ν' ἀπέχῃ ἀπὸ τῆς πόλεως ἢ χωρίου τοῦλάχιστον ἑκατὸν μέτρα· θέλει δὲ γίνῃ πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως, ὅθεν πνέουν σπανιότερα ἀνεμοὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ πρὸς τὸ βόρειον ἢ ἀνατολικὸν μέρος καὶ εἰς τόπον ἀερίζομενον καὶ ὑψηλόν, μὴ ὑποκείμενον εἰς πλημμύρας καὶ συναγωγὴν ὑδάτων, τὸ δὲ πρὸς τὴν πόλιν ἀντικρύζον μέρος πρέπει νὰ εἶνε δεινδρόφυτον.

Ἐν συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῇ πηγίδιον ἀπέχον ὀλιγώτερον τῶν 100 μέτρων ἀπὸ τὸν περίβολον τοῦ νεκροταφείου. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἐντὸς τῆς περιοχῆς ταύτης πρέπει νὰ καταχωσθῇ, ἀπὸ οἱ ἱατροὶ θεωρήσωνται τοῦτο ἀναγκαῖον διὰ λόγους ὑγειαστυνομικοῦς.

Ἀγνωσάτε μετὰ προσοχῆς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος, διὰ νὰ ἴδῃτε ὅτι ἐκεῖνοι ὅστις ἱδρυσαν τὸ νεκροταφεῖον ἐκεῖ ποῦ εὐρίσκεται σήμερον, οὐδὲως ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον.

- 1) Εἶνε εἰς μέρος ὑψηλόν; ὄχι.
- 2) Εἶνε εἰς μέρος ἀερίζομενον; ὄχι.
- 3) Εἶνε εἰς μέρος βορεινόν; ὄχι.
- 4) Εἶνε εἰς μέρος ὅθεν σπανιότερα πνέουν ἀνεμοὶ; ὄχι.
- 5) Ἀπέχει τοῦ φράγματος ἐξ οὗ ὑδρεύεται ἡ πόλις 100 μέτρα; ὄχι.
- 6) Τὸ μέρος ὅπερ ἀντικρύζει τὴν πόλιν εἶνε δεινδρόφυτον; ὄχι.
- 7) Ἐγνωμάτευσαν οἱ ἱατροὶ τῆς πόλεως νὰ ἱδρῇ; ὄχι.

Ὁ Γερμανὸς νομοθέτης (διότι τὸ ἀνωτέρω διάταγμα εἶνε ἔργον Γερμανῶν) ὅστις ἔγραψεν ὅτι τὸ μέρος τοῦ νεκροταφείου ὅπερ ἀντικρύζει πρὸς τὴν πόλιν δέον νὰ εἶνε δεινδρόφυτον, εἶχε σκοπὸν εὐγενῆ καὶ ὑψηλόν, σκοπὸν τὸν ὁποῖον δέον νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ πᾶς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, ἐμπνεόμενος ἀπὸ αἰσθημάτων ἐνίοτε φιλοσοφικὰ καὶ ψυχολογικὰ· εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι τὸ νεκροταφεῖον ἐνθα ἀναπαύονται τὰ ἐπὶ γῆς ὑπὲρ πάντα προσφιλῆ τοῖς ἐπιζῶσιν ὄντα, οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοί, οἱ σύζυγοι, τὰ τέκνα καὶ οἱ ὅμοιοι ἡμῶν, δὲν πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν καθημερινὴν θέσιν τῶν ἐπιζώντων. Εἶνε φοβερὸν νὰ ἔχω τὴν πεινὰ μου,

τὴν δυστυχίαν μου καὶ τὴν θλίψιν μου, τὴν ἐκ τῶν οἰκογενειακῶν στενοχωριῶν, καὶ νὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἔχω ἐμπρὸς σὲ μᾶτις μου τὸν τάφον τῶν γονέων μου ὅτινες μ' ἐγέννησαν καὶ τῶν τέκνων μου, διὰ τὸν θάνατον τῶν ὁποίων παρεφρόνησα ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς νυκτός.

Τὸ μαρτύριον δὲ τοῦτο εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ ἔχωσι τὸ ἡμισυ τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως Κυθήρων, ὅλη δηλ. ἡ μεσημβρινή πλευρά, ἀπ' ὅτου ἐγένετο τὸ Νεκροταφεῖον, τὸ ὁποῖον ἤδυνάτο νὰ γίνῃ ἀλλαχοῦ καὶ τὸ ὁποῖον καὶ σημεῖον εὐκολον νὰ μεταφερθῇ, ὅν τὸ θελήσῃ ἡ πόλις τῶν κατοίκων ἢ ὑποβληθῇ τῷ Ὑπουργῷ τῶν Ἑσωτερικῶν γνωμοδότησις τῶν ἱατρῶν τῆς πόλεως.

Δημοσία ἀσφάλεια.

Εἰς λυπηρὰς σκέψεις ἐμβάλλει πάντα φιλόνομον πολίτην ἡ κατάστασις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τοῦ δήμου Κυθήρων. Δυστυχῶς βαδίζομεν σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν διαφθοράν καὶ τὴν ἠθικὴν κατὰπτωσιν, ἥτις ἐρεῖται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν παρατηρουμένην ἔκπτωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἡ δ' ἔκπτωσις αὕτη καὶ ἀσέβεια πρὸς τὴν θρησκείαν μας, εἶνε ἔργον τῆς κοιμιστικῆς πολιτικῆς, ἥτις κατέστρεψε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἥτις γίνεται ἀρρηκτῶς ἐκαστην ὥστε οἱ φαῦλοι καὶ οἱ διεφθαρμένοι νὰ δέρουν τὸν κόσμον, προστατευόμενοι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ὥστε ἡ δικαιοσύνη νὰ γίνῃ ἐμπόρευμα, ὥστε ὁ κάθε οἰκοκύριος νὰ μὴ ὀρίξῃ τὴν τιμὴν του, τὴν ιδιοκτησίαν του καὶ τὴν ζωὴν του, ὥστε ὁ χωροφύλαξ νὰ μᾶς δέρῃ, ὁ εἰσπράκτωρ νὰ μᾶς κλέπτῃ, ὁ εἰρηνοδίκης νὰ μᾶς ἀδικῇ καὶ ὁ ὑπάλληλος νὰ μᾶς ζητῇ κολλόκουρο. Τῆς καταστάσεως αὐτῆς αἷτιος εἶνε αὐτὸς ὁ λαός, ὥστε δὲν πρέπει νὰ παραπονήται. Ἀκολουθεῖ τώρα τόσα χρόνια τὸν δρόμον αὐτοῦ ποῦ τὸν ἐφύρεν εἰς τὴν καταστροφὴν, διὰτὶ δὲν ἀλλάζει δρόμον; διὰτὶ δὲν δοκιμάζει νὰ κυβερνηθῇ καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνθρώπους, ὅτινες τοῦ ὑπόσχονται ν' ἀκολουθήσουν ἄλλον δρόμον; ; ;

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Παρήλθε πλέον ἡ ἐποχὴ τῆς ἀνοιξέως καὶ τὸ θέρος μᾶς ἠναγκαλίσθη σφικτὰ ἐντὸς τῶν ἀσφυκτικῶς θερμῶν ἀγκάλων του, καὶ ἐκ τοῦ ἠναγκαλισμοῦ τούτου τοῦ ἄβρου, ἀποστᾶζον πανταχόθεν θρόμβοι ἰδρώτος. Εὐρισκόμεθα ἤδη ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς διαχύσεως εἰς τὰς νήσους καὶ τὰς ἐξοχάς, εἰς τὰ πλησίον καὶ μακρὰν ταξείδιον, εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ ἀναψυκτήρια, ὅπου διασκέδασις καὶ φαιδρότης, ὅπου εὐθυμία καὶ γέλως. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοσίων ἔργων κ. Μπαίρας μετὰ τῆς χαρίσεως θυγατρὸς του ἐξέδραμεν μέχρι Καραβά, ἵνα, διασχίζων κατὰ μήκος τὴν νήσον μας, λάβῃ ἰδέαν καὶ γνῶσιν ταύτης. Ἡ ἐκδρομὴ τοῦ κ. Μπαίρας ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ σχηματισθῇ καρδιάνιον ὁλόκληρον ἀπὸ κοῦμα τῆς κυθηραϊκῆς κοινωνίας, ἵνα συνεδρῇ τὸν φιλοξενούμενον ζῆλον μέχρι τοῦ ρομαντικοῦ χωρίου Καραβά. Ἡ κυρία Πέλεια Ἰκαίλωφ, ἡ θείγουσα τόσον διὰ τὴν ὡραιότητά της ὅσον καὶ διὰ τὴν παρισινήν χάριν της, αἱ χαρίεσαι δεσποινίδες Κατίνα Κοντολέοντος καὶ Μπαίρα, ἀμφότεραι spirituelles jusqu'au bout des ongles. Ὁ κ. Μπαίρας, ὁ κ. Ἱερ. Στάης, qui a toujours le mot pour rire et qui καθ' ὅλην τὴν ἐκδρομὴν n'était qu'un feu roulant de saillies, ὁ βουλευτὴς μας κ. Διονύσιος Καλούτσης, ὁ κ. Γ. Καλούτσης, ὁ ἱατρὸς κ. Ραπτάνης, ὁ κ. Κωνστ. Ἰκαίλωφ, Ἑμ. Κοντολέον, ἀδελφοὶ Α. καὶ Ν. Κατσούλη καὶ ὁ κ. Νικόλ. Δελακοβίας ὅστις παρέθεσε καὶ λιτότατον γεῦμα. Ἐν Ποταμῷ εἰς ὃ παρεκάθισαν, ἡ κυρία Πέλεια Ἰκαίλωφ, αἱ δεσποινίδες Κατίνα Κοντολέοντος καὶ Μπαίρα ὁ κ. Ἱερ. Στάης μετὰ τοῦ ἀνεψιῦ του Ἑμ. Κοντολέοντος, ὁ βουλευτὴς μας κ. Διον. Καλούτσης, ὁ κ. Μπαίρας ὁ κ. Κ. Ἰκαίλωφ καὶ ὁ ἱατρὸς κ. Τηλέκλητ. Ραπτάνης.

Τὴν ἐπομένην ἐπανήλθον εἰς Κύθηρα κατευχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν, ἀπὸ τὰ φυσικὰ θελγητρα τοῦ δήμου Ποταμίων, ἀπὸ τοὺς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς τόνους καὶ ἡχηρὰ ἤματα τοῦ κ. Β. Μπαβία, καὶ κατακουρασμένοι ἀπὸ τὰ γέλωτα τὰ ὁποῖα ἡ καλὴ συντροφία ἀπ' ἐνός καὶ ἡ καλὴ καρδιά ἀπ' ἑτέρου προύκλουν.

Ἀπὸ τὴν ὁροσερῇ ἀμμουδιᾷ τῆς Πλατείας Ἀμμου ὀλίγες πενήες αἱ ὁποῖαι νὰ ζωγραφίζον τὰ κάλλη καὶ τὰ θελγητρα μὲ τὰ ὁποῖα ἡ χαρίεσσα φύσις ἐστόλισε τὰ τοπία μεταξὺ Καραβά—Πλατείας Ἀμμου—Φανὸν Μοδαρίου, δὲν θὰ ἦσαν ἀκατάλληλα καὶ ἄσκοποι. Διέρχονται νύκτας γλυκαίαι καὶ γοήσσας παρὰ θίνα ἄλγος καὶ ἡμέρας ὑπὸ τὰ πυκνὰ δένδρα καὶ εὐσκήναι δένδρα, ὅν ἡ ρομαντικὴ θέα μ' ἐμπνέει οὐρανίας ἐμπνεύσεως καὶ μοὶ ἀναπολεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔρωτος τὸ ὁποῖον αἰώνιος ψάλλουσι τὰ ἄνθη τῆς φύσεως, ὁρσιζόμενα ἀπὸ τὸ ζωγρῶν φῶς τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ μας.

Ἡμέραι εὐλογημέναι καὶ διαλογισμοὶ ἀληθινοὶ, τοὺς ὁποῖους προκαλεῖ ἡ μοναξιά καὶ ἡ φύσις καὶ ἀνιχνεύει τὸ πνεῦμα τοῦ ἔρωτος καὶ ἀναζητῶν τὸ ἥρεμα καὶ ἀρμονικῶς εὐλογοῦν τὸν κύμα τῆς θαλάσσης καὶ θωπεῖ ὁ ψέθυρος τῶν μισυπνῶν ἀνθέων καὶ ἀποκοιμίζει ἡ ἐλπίς ὅτι ἀνταγαπώμαι.

Κατὰφυτοι λειμώνες καὶ λόφοι, ἀργυραὶ ταινίαι βουκιῶν, χωρὶα καὶ σπητάκια ἐρυθροκέρμα ἀναρριχώμενα ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν λόφων, νάιστοι λευκοὶ καὶ ἡρεμοὶ ὡς μειδιάματα βροφῶν, ποίμνια βόσκοντα καὶ ποιμενίδες ἄδουσαι τὸ «τί μ' ὠφελεῖ νὰ σ' ἀγαπῶ χωρὶς νὰ σὲ σιωπῶν.» Ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦσι ποικίλα συμπλέγματα ὁριζήσεως καλλοῦ, καλλοῦ φυσικῆς, συνδυασμοὺς φανταστικῶς, εἰκόνας ποιητικῆς, ἃς μόνον ζωγράφος καὶ μουσουργὸς ἐνταυτῷ, μὲ στίχους, μὲ χρώματα καὶ μ' ἀρμονίαν δύναται ν' ἀποτυπώσῃ καὶ νὰ παραστήσῃ ὅλην ἐκείνην τὴν μαγείαν, τὴν διαπλουμένην ἀπὸ Καραβά εἰς Πλατείαν Ἀμμου διὰ τοῦ Λαγκαδίου, τὴν ὁρσιζομένην ἀπὸ τὰς λεπτοτέρας αὐρας, τὴν βροχούμενην ἀπὸ βουκίαι τὸ πλεῖστον μεταλλικῶν ὀδάτων, εἰς τὰς ὁχθὰς τῶν ὁποίων φύεται ἡ δάφνη καὶ κελαρύζον κρήναι καὶ περνοῦν ἡ βουκοπούλαις, αἵτινες βρέχουσι τὰ σφυρὰ τῶν ποδῶν των καὶ ἐξάπτουν τὴν ζήλια των εἰς τὰς χαράδας κυπτομένων Μουσῶν, τὰς ὁποῖας ὁ λαὸς εἰς νεραϊδὰς μετέβαλε καὶ τῶν ὁποίων ὁ ψέθυρος καὶ οἱ φθόγγοι τῶν ἡμάτων των προκαλοῦν μελαγχολίαν, διότι, ὡς λέγουσι, τὰ τραγούδια των εἶνε πάντοτε μυρολόγια καὶ παράπονα ἐναντίον ἐκείνων τοὺς ὁποῖους ἀγαποῦν χωρὶς ν' ἀνταγαπῶνται.

Ὅσῳκις ἀνέρχομαι εἰς τὸν φανὸν Μοδαρίου, τὰ γὰρ ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως, ἀπὸ τὴν κυανὴν ἔκτασιν ἥτις ἐκτείνεται ἐνώπιόν μου τὴν θάλασσαν, τὰς βραχώδεις ἀκτὰς καὶ αἰγιαλοὺς, τοὺς κολπίσκους καὶ τοὺς ὅρους, τὸν πόντιον ὀρίζοντα, τὸν βραχώδη Ταύγετον, τὸν ψάγοντα τὰς νεφέλας, τὸν Μολέα, τὸ Ταινάρων κτλ. ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσι τὴν ὡραιότεραν εἰκόνα ἣν δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐν τῷ κόσμῳ. Πανόραμα γοητευτικὸν καὶ βελούδες καὶ μελαγχολικὸν ὅταν ἡ θάλασσα μυκάται, ὁ ἄνεμος θρηνεῖ εἰς τὰ δάση, ὁ οὐρανὸς βροντᾷ καὶ πύρινοι ὄρεαι διασχίζουσι τὰς νεφέλας. Γοητευτικὸν ὅμως θέαμα καὶ ἀγρόταγον ὅταν ὁ Ζέφυρος παίξει μόνον μὲ τὰ κύματα τοῦ Μυρτώου καὶ ὅταν ταῦτα φιλοῦν ἀπλῶς τὰ κρήσπαιδα τῆς προκίνης γλαυκίδος ἣν ἡ γῆ περιβάλλεται, κυλῶντα ἀρμονικῶς τοὺς χάλικας σελαγίζοντας ὡς μαργαριτοκόγχαι εἰς τὸ φῶς τοῦ Ἠλίου. Ρεμβώδες δὲ, τὴν δαίτην ἢ τὴν νύκτα, ὅποτε εἰλαξ πολυχρυσὴν ἢ ἡ πλῆθουσα σελάνα βάρη τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων, ἀντικατοπτρίζουσα ἐπὶ τῆς ποντίου ἐπιφανείας τὰς ποικίλας μεταλλαγὰς τῶν χρωμάτων τῆς φλεγόμενης ἀτμοσφαιρας καὶ τῶν ποικιλομόρφων νεφελῶν τοῦ φωτολαμποῦς κενού.

Φωσφόρος

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐν Καραβά ὁ κ. Ν. Δελακοβίας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν πολυφίλητον καὶ πρῶτον υἱὸν τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ κοσμοπολιτισμένου κτηματίου τοῦ χωρίου τούτου Εὐαγγέλου Μ. Κορωναίου, καλέσαν αὐτὸν Μηνᾶ—Ἐπαμεινῶνα. Εἰς τὴν πατριαρχικὴν καὶ εὐδαίμονα οἰκογένειαν, ἥτις παρέθεσε μετὰ τὸ βάπτισμα πλουσιώτατον γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθισαν ὅλος ὁ ἀθρακιανὸς οἶκος, εὐχόμεθα ὁλοφύχως νὰ τοὺς ζήσῃ καὶ νὰ γείνῃ πρόδρομος μιᾶς ντυζίνας υἱῶν.

— Ἐν Ποταμῷ ἐτελέσθησαν χαρισμόνως καὶ πανηγυρικῶς οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου Ἑμ. Μιχ. Πρωτοφύλτου μετὰ τῆς πολυφέρρου δεσποινίδος Σταυρούλας Π. Κορωναίου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Ν. Δελακοβίας μετὰ τῆς κυρίας Παναγιωτίτσας Π. Θεοδωρακίαν. Μετὰ τὸ μυστήριον παρετέθη λουκούλειον γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθισαν πάντες οἱ προσκεκλημένοι. Χορὸς καὶ γλέντι ἠκολούθησε κατόπιν καὶ τραγουδάκια νόστιμα τῆς κυθηραϊκῆς δημώδους ποιήσεως μεταξὺ τῶν ὁποίων σημειούμεν ὡς χρονιγράφοι τὸ πρὸς τὸν κουμπάρον

«Νὰ μουναι τοῖδ' νὰ μουναι, μέσ' ἰστὺς ὀφθαλμοῦ σου
«Νὰ ἔρεχ ποῖαν ἀγαπᾷς καὶ ποῖα βάνει ὁ νοῦς σου.
«Μιά μαντινάδα θὰ σοῦ πῶ πᾶνω στὸ λειμῶνι
«Νὰ ζήσῃ ὁ κουμπάρος μας μὲ τὴν συντροφίαν μας ὅλη.
«Κουμπάρε καλλορίζε! ποῦδ' ἔχεις ἀρραβῶνα
«Νὰ σ' ἀξιώτῃ ὁ Θεὸς νὰ βάλῃς καὶ τὴν μπόλια.

— Ἐν Καραβά ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Πολυχρόνη Π. Κυπριάδου μετὰ τῆς πολυφέρρου Ἀργυροῦλας Π. Σουρή. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ἡ κυρία Φιορέντζα Εὐαγ. Τζορτζοπούλου.

— Ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ὁ κ. Ν. Δελακοβίας τὸ πρωτότοκον θυγάτριον τοῦ κ. Κ. Π. Κατσούλη, καλέσας αὐτὸ Μαρούλιν. Τοῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

— Ἀνεχώρησε διὰ Ἀθήνας καὶ Σμύρνην ὁ δήμαρχός μας κ. Π. Τσιτσάλλος, ἀποκλειστικῶς ἵνα φροντίσῃ μόνος του ἐν Σμύρνῃ διὰ τὴν εἰσπραξίν των συνδρομῶν, διὰ τὸν δρόμον τῆς Ἀγίας Πελαγίας.

Ὁ δρόμος τῆς Ἀγίας Πελαγίας.

— Ὁ δρόμος τῆς Ἀγίας Πελαγίας εὐτυχῶς προχωρεῖ λαμπρῶς. Καθ' ἐκάστην ἐργάζονται περὶ τοὺς 30 ἐργάταις διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, τῇ ὁδηγίᾳ καὶ ἐπιβλέψει τοῦ ἐργοδηγοῦ κ. Ν. Κατσούλη καὶ τοῦ πατρὸς του. Ἀπὸ τὴν δραστηριότητα καὶ θέλησιν ἰδίως των ἐν Ποταμῷ, ἐξαρτᾶται ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου, ἡ ἐναρξίς τοῦ ὁποῖου ἐρεῖται εἰς τὸν μετὰ τῆς δραστηριότητος καὶ ἔρωτος παρακολουθούντα τὰς ἐργασίας δήμαρχόν μας κ. Π. Τσιτσάλλον. Οἱ συνδημῶτες μας ἐφίλουν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ δρόμος αὐτὸς εἶνε ἡ ζωὴ μας, αὐτὸς ὁ δρόμος θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὸν δήμον καὶ θὰ γείνῃ ἀρρηκτῶς κατασκευὴ καὶ μεγαλειότερον ἔργον ἐν Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ. Νῆες περὶ τοὺς τεσσαράκοντα καραβίτες, τῇ παρακλήσει τοῦ κ. Ν. Δελακοβία, ἀρρίκοντο δι' ἐργασίαν τῆς ὁδοῦ. Ἡ ἀφίξις των, ἀφίξις πανηγυρικὴ, ἔδωκε θέρους εἰς τὴν ἐργασίαν, διὸ καὶ συγχάρισμα τοὺς Καραβίτες.

— Μετὰ μεγάλῃς λύπης ἠκούσθη ἐνταῦθα ἡ αἰφνιδίως γνωσθεῖσα εἰδήσις τῆς μεταθέσεως τοῦ συμπολίτου ἐργοδηγοῦ κ. Ν. Κατσούλη, εἰς στιγμήν καθ' ἣν ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ παρούσα του. Οἱ Ποταμίται εἰσὶν σκοτόνουνται εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν διὰ τὸν Στᾶν καὶ τὸν Καλούτσην, δύναται νὰ συγχαροῦν ἀμφοτέρους διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ κ. Κατσούλη, οὗ ἡ ἀναχώρησις θὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρὸς τὸν τῶν ἐργασιῶν τοῦ δρόμου.

Τὰ λαθροῖα τοῦ Μαυρογεώργου.

— Ἀδικὸς καὶ ἀδικαιολόγητος ἡ καταδίωξις τοῦ πλοιάρχου Π. Μαυρογεώργου ἢ Κουερῆ, διότι οὔτε λαθροῖα ἔφερεν οὔτε ἀπέβισεσε πράγματα μὴ διπλωθέντα, ὡς θ' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἀνακρίσεων.

Χρηματιστήριον 6 Αὐγ. — Εἰκοσ. 28.55
Λίρα Ἀγγλ. 35.65. Λίρα Τουρκ. 32.65.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

(συνέχεια ἰδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Ὁ πατὴρ Ρικάρδος διηγείτῃ αὐτολεξεῖ περὶ τοῦ νησιδίου καλουμένη μικρὰ καυμένη αἰεὶ πολλοὶ γέροντες ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ καίτινες διηγούντῃ ὅτι ἐστάθησαν αὐτόπται τῆς ἐκ θαλάσσης ἀναπόσειως διὰ πυρὸς μιᾶς νήσου παρκαμμένης εἰς τὴν Σαντορίνην μετὰ τὸ 1707, αὐτὴς τῇ 12 Μαΐου πλησίον τῆς Σαντορίνης ἀνεβράσθη ἐκ τῆς θαλάσσης ἑτέρα μικρὰ νῆσος, ἣτις παρέτεινε μεγαλυνομένη κηλῆς σχεδὸν δύο, μέχρι τῆς τετάρτης Ἰουλίου μετὰ πρόθεσιν βράχων, μύδρων καὶ ἄλλων ὕλων, καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ἐγένετο ἑνας κηλὴς πυκνότητος, τὴν δὲ νύκτα ἀνεβιδόντο φλόγας, καὶ ἀμφοτέρω συντροφευμένα ἀπὸ τρομεροῦς μουγγισμοῦς ὑπογείους. Ὅταν πρῶτον ἀνεφάνη αὐτὸ τὸ νησιδίον, τινὲς τολμητικὴ ἐπλησίασαν καὶ ἔφεραν ἐξ αὐτοῦ ὕστρεϊδα ἐγκεκολλημένα εἰς τὴν ἐπιφάνειάν του καὶ κυσσοήρεις. Αὐτὸ εἰς τὴν πρώτην του ἀναόδου εἶχε περιφέρειαν ὥς ἡμισυ χιλιόμετρον καὶ ὕψος 22 πόδας, κατόπιν δὲ ὡς εἴρηται ἐπηυξήθη. Μεταξὺ τῶν περὶ ταῦτα εἰδημόνων, ἐξ ὧν οἱ μὲν ὑποθέτουσιν νὰ ἀπεσπάρθη ἴσως ἡ Νῆσος παλαιότερα ἐκ τῆς ἀντίπερα Λακωνικῆς Ἠπείρου κατὰ τὸ στενόν, οἱ δὲ, ὅτι νὰ ἀνέκυψεν ἐξ ὑψαλίων ὕψιστείων.

Εἶναι καὶ περιβλεπτός διδάσκαλος τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας ἐν Πάταβιῳ (Pavia) ὁ Κύριος Ἀββᾶς Λαζαρος Σπαλαντζάνης, ὅστις ἐν τῇ πρὸς τὸν ἱππέα Λόρνεα ἐπιστολῇ αὐτοῦ σημειουμένη τῇ 1785 καὶ ἐμπεριεχομένη εἰς τὸν τρίτον τόμον τῶν ὑπομνηματευμάτων τῆς Ἰταλικῆς ἐταιρίας ἐπιμένει νὰ ἀποδείξῃ τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς ὑπὸ ὕψαλιν Ἠπείστειον προελθούσαν κἀγὼ παρατηρήσας μετ' ἐπιστάσεως τοὺς ἀποδοδόμενους περ' αὐτοῦ περὶ τούτου λόγους καὶ ἀπὸ ἄλλας ἀκριβεῖς ἰδιαιτέρας παρατηρήσεις μου, στοχάζομαι νὰ λαλῇ πιθανότατα, τεκμήρια δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις περὶ ταύτης τῆς γνώμης εἰσὶ τὰ ἐπόμενα. α) Ὁ δικληθεὶς Σπαλαντζάνης δοῖται ὅτι νὰ ὑφίσταντο πρότερον νησιδία καὶ ἀκόπειλοι δικηκεκριμένοι, καὶ ἔπειτα ἡ βίαιος ὥθησις τῶν ὑψαλφησταίων φλογῶν νὰ τὰ συνῆψεν εἰς ἓν μετὰ προθέσεις διαφόρων ἄλλων ὑψαλφιστῶν ὕλων τὰς ὑποίας ἡ δημιουργὸς τῆς φλογὸς δραστηκότης ἔκαμε νὰ ἀναβρασθῶσιν ἐκ τῶν ὑψαλφίων μυχῶν συμπεραίνει δὲ τοῦτο μᾶλλον ὡς ἐπὶ τῆς ἀττάκτου καὶ ἀνωμάλου θέσεως τῶν ἐν τῇ νήσῳ ὄρεων, καὶ ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῶν χασμάτων τῶν ἐξαιρούντων αὐτὰ ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ θαλάσσης ἐξωτερικῆς θεωρίας τῆς νήσου, τῆς ὑποίας τὸ πλεῖστον μέρος περιτοιχεῖται ἀπὸ ὑψηλωτάτους καὶ φρικώδεις βράχους κατὰ κάθετον διατεθειμένους καὶ ὡς ἄλλον ὑπερύψηλον τείχος περιφράσσοντες αὐτὴν κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἄς ἀναγνώσῃ τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν πρὸς ἀκριβεστέραν κατὰληψιν. β) Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν χωμάτων αὐτῆς εἶναι χρώματος ἐρυθροῦ, διαφόρων εἰδῶν καὶ πολλὰ ὡς τῆς σκωρίας τῆς φαινομένης περὶ τῶν ὑψαλφιστῶν ὄρεων καὶ αὐτοῦ τοῦ Βεσουβίου, καὶ μάλιστα πολλοὶ ἐρυθροεῖδεις λίθοι ἀκριβῶς παρατηρηθέντες, διδούσιν ἰδέαν ὅτι νὰ ὑπέφερε μίαν φορὰν τὴν ἀνάβρασιν τοῦ πυρὸς. γ) Ὅτι ἱκαναὶ κησοῦραι εὐρίσκονται τῇδε κακεῖσιν εἰς τὰ ὄρη διασπαρμέναι, οὐδέποτε δὲ κατὰ τοὺς ἐπιπέδους τόπους, τινὲς ἐξ αὐτῶν εἰσὶ τοσοῦτον ἐλαφραί, ὥστε δὲν βυθίζονται εἰς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. δ) Ὅτι πολλαὶ τῶν πετρῶν συντριβόμεναι διὰ νὰ γενῶσιν ἀσθίστης εὐρίσκονται κατὰ τὸν φλοιὸν καὶ ἐσωτερικῶς εἰς τὸ μέρος ἡμισθεστώδεις εἰς τρόπον ὅτι, μετὰ τὴν ἀκωκὴν τῆς μαχαίρας ξένονται εὐκολώτατα, καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔτι καὶ διὰ τοῦ ὄνυχος τῆς χειρὸς. ε) ὅτι ἡ νῆσος ἔχει πολλώτατα ἄντρα μικρὰ τε καὶ μεγάλα εἰς πολλὰ μέρη, ἔτι καὶ πλησιέστερα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξ αὐτῶν τινὰ παριστάνουσι τρανώτατα ὅτι ἐξέπεμπον φλόγας, καθὼς ἐκ τοῦ Αὐλαίμου, μέχρι τοῦ μέρους τοῦ καλουμένου Κάλαμος, φαίνονται τρεῖς κρατῆρες ἐσθεσμένων ἡφαιστῶν, τοὺς ὁποίους ἐπισκέφθη καὶ ὁ προρηθεὶς Σπαλαντζάνης, παρεκτός τοῦ περὶ αὐτοὺς ἐρυθροῦ χρώματος τῆς γῆς καὶ τῶν κησουρίων, φαίνονται καὶ συνάγματα τινὰ ὕλων τὰ ὁποῖα καὶ μικρὸν ἐρευνόμενα παριστάνουσιν ὅτι προέρχονται ἀπὸ μύδρους, τὸ δὲ χῶμα αὐτῶν ῥέπει εἰς τὸ μελανόν. Ἐκ τῶν ὕλων τούτων αἱ μὲν εἰσιν ὁμογενεῖς, αἱ δὲ, ἑτερογενεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἑτερογενῶν φαίνονται εἰς πολλὰ μέρη τῆς νήσου. Ἐκ τῶν προλεχθέντων καὶ ἐξ ἄλλων παρατηρήσεων εἰς διάφορα μέρη τῆς νήσου συμπεραίνει πᾶς τις εἰδημόν περὶ τὰ τοιαῦτα ὅτι ἡ νῆσος εἶναι ἐπὶ μέρους ὑψαλφησταίος.

B'.

Περὶ σταλακτικῶν ἄντρων.

Δύο τοιαῦτα ἀξιοπαρατήρητα εἰσὶν ἐν τῇ Νήσῳ ταύτῃ καὶ τὸ μὲν κατὰ τὸν Κάλαμον τὸ ὁποῖον μόνον ἐπισκέφθη ὁ Σπαλαντζάνης εἶναι μέτριον, τὸ δὲ κατὰ τὸ χωρίον Μυλοπόταμον εἶναι μέγιστον.

Ἰδοὺ ἡ συνοπτικὴ περιγραφή τοῦ ἐν Κάλανῳ σταλακτικοῦ ἄντρου. Τὸ στόμιον αὐτοῦ ὠρεῖται σχεδὸν ὄν, ἱκανῶς εὐρὺ καὶ μικρὸν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀπέχον ἀφορὰ πρὸς τὸν Ζέφυρον, εἰς τὴν εἰσόδον ἀμέσως καίτῃ ἐν ἐκκλησιδίῳ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεις, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, ἐρταζομένων τῇ 17 Σεπτεμβρίου, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ἕτερον μέγιστον ἄντρον τοῦ Μυλοποτάμου. Νομίζω οἱ τότε ἄνθρωποι διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς σοφὰ καὶ θαυμάσια θεάματα ν' ἀφιέρωσαν αὐτὰ τὰ ἐκκλησιδία πρὸς δοξολογίαν τῆς ἀνεκφράστου Σοφίας τοῦ Ἰψίστου αὐτὸ τὸ ἄντρον διακρίνεται εἰς τέσσαρας μεγάλας καμάρας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη ἔχει πλάτος 72 πόδας καὶ μήκος 59 παριστανόν, ἡ δὲ δευτέρα 38 καὶ 46, αἱ ἕτεραι δύο δὲν ἐκταμετρήθησαν ἄχρι τοῦδε, καὶ οἱ ἑλλειψιν ἐξωτερικοῦ φωτός καὶ διὰ τὰς ἐπιπροσθέτους καὶ ποικίλων εἰδῶν σταλακτίτας. Δύνανται δὲ νὰ καταμετρηθῶσιν καὶ αὐταί, ὅταν ἀποκομισθῶσιν ἐκείσε φῶτα πολλὰ καὶ ἐπιμένει τις περιεργαζόμενος· μεταξὺ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης καμάρας ὑφίσταται ἐν δίκρινον ἱκανῶς εὐρὺ, κατασκευασμένον φυσικῶς ἀπὸ σταλακτίτας καὶ τρυπημένον εἰς πολλὰ μέρη, ὥστε νὰ διαπερᾷ τις εὐκόλως ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην τὰ θεωρούμενα μέσα εἰς αὐτὰς τὰς προρηθείσας καμάρας εἶναι ἀξιοθέατα πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Σπαλαντζάνη ἐλλείπεται ὁ λόγος γὰρ εἰς τὸν βουλόμενον νὰ τὰ παραστήσῃ, διὰ τῶν σταλακτικῶν τούτων ἡ φύσις διέπλασεν ἰσάματα τινὰ ἀνθρώπων, τετραπόδων ζώων, φυτῶν, δένδρων, στεφάνων, ὀργάνων καὶ ἄλλων διαφόρων, παρίστανται ὡς στήλαι διαφόρου μεγέθους καὶ εἰδούς καὶ ἄλλων μὲν κρέμονται ἀνωθεν πρὸς τὰ κάτω φερόμενα, χωρὶς νὰ ἐγγίξωσιν εἰς τὸ ἔδαφος, ἕτεραι δὲ φέρονται ὑπὸ τοῦ ἔδαφους πρὸς τὰ ἄνω ὡς κῶνοι ἀμβλῆς, εἰς τὴν τετάρτην καμάραν, πρὸς τοῖς λοιποῖς εὐρίσκεται ἐν σῶμα σταλακτικῶν παριστάνον εἰδὴ διάφορα καὶ πάχος ἔχον ὑπὲρ τοὺς τριᾶκοντα πόδας. Ἐξίσταται ὁ ἄνθρωπος ὅταν παρατηρήσῃ τὸ πλῆθος τῶν χρόνων τὸ ὁποῖον ἐχρειάσθη ἡ φύσις πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν κατ' ὀλίγον, ἐνὸς παρομοίου σώματος, καθότι οἱ σταλακτῖται συνθέττονται ἀπὸ σταλαγμοῦς ὕδατος, ἀποσταλλάζοντα ταχύτερον ἐπ' ἐλαττον αὐτοῦ ποσότητα· οὗτοι φέρουσι μεθ' ἐκτῶν διάφορα λεπτότατα λιθώδη σωματίδια, καὶ τὸ μὲν ὕγρον κατὰ βραχὺ ἐξατμίζεται, καὶ τὸ λιθώδες συνάπτεται, καὶ οὕτω συμπηγνύμενον ἀποτελεῖ τὰ φαινόμενα σώματα. Ὑποθέσον κηρὸν ἀναλελυμένον σταλακτικῶς πίπτοντα εἰς τὸ ἔδαφος, αὐτὸς βέβαια θέλει σχηματίζει ἐν εἶδος σώματος πηγνυμένου διὰ τοῦ ψύχους, θέλουσι βέβαια κατασκευάσει καὶ οὗτοι ἐν ὁποιοῦνδήποτε σῶμα, ἀμφοτέρω ταῦτα διαφέρουσιν ἀπὸ τοῦ σταλακτίτας πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ κατὰ τὸ, διότι ὁ κηρὸς καὶ τὸ ὕδωρ πηγνύονται ἀμέσως καὶ οὐκ εἰς μακρὸν, οἱ δὲ σταλακτῖται χρειάζονται πλῆθος χρόνων διὰ νὰ ἐνσωματωθῶσιν ὡς ἐκ τῆς βραχυότητος τοῦ ἐν αὐτοῖς λιθώδους καὶ τῆς κατὰ βραχὺ ἐξατμίσσεως τοῦ ὕδατός, οἱ ἄνωθεν ἐπιφερόμενοι σταλακτῖται ἀποτελοῦνται διὰ τὴν ἐν τοῖς μέουσιν σταλαγμοῖς ἐπὶ πλέον λιθώδη ὕλην, καὶ διὰ τὴν σχολειότεραν αὐτῶν ῥέυσιν, οἵτινες ἀπαξ ἐν ἀρχῇ λαβόντες συμπηξύν ἄνω τῆς καμάρας τοῦ ἄντρου, ἐξακολουθοῦσι συνέλκοντες καθ' ἑξίν τὸ ἐν αὐτοῖς λιθώδες. Οὕτω λοιπὸν κατὰ βραχὺ συναπτόμενοι μετὰ πλείστους χρόνους ἐκτείνονται, ὥστε δύναται τις νὰ ἰδῇ καὶ τινὰς οἱ ὁποῖοι ἐβλήσαν νὰ λάβωσι βάσιν εἰς τὸ ἔδαφος, ἢ καὶ νὰ συνήρησαν μετὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔδαφους ἀνιόντας, καὶ οὕτω ἐνούμετοι οἱ ἄνω καὶ κάτω ν' ἀποτελῶσι διαφόρων εἰδῶν στήλας καὶ ἄλλα, οἱ δὲ ἐν τείχεσι ὁμοίως ὡς ἄνω συμπηγνύμενοι κατασκευάζουσι τὴν παχύτητα κατὰ διάφορα πείγματα τῆς ἐκείνων μορφῆς.

Οἱ σταλακτῖται γεννῶνται μέσα εἰς ἀντικείμενα ὑπὸ ὄρη τιτανώδη, καὶ μάλιστα ὑπ' ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ κορυφαὶ εἰσὶ σκεπασμέναι ἀπὸ θάμνους καὶ χόρτα, εἰς αὐτὰ σήπονται πλῆθος ἐκ τῶν τοιούτων φυτῶν, εἰς δὲ τὴν μετὰ τὴν σῆψιν διαμένουσιν ὕλην ἐμπεριέχεται ὀξυφυτικός λιθώδης καὶ ὀξυανθρακικὸς ἀήρ· ἡ βροχὴ καὶ ἡ δρόσος συναπιφύρουσαι ταύτην τὴν ὕλην διαπερῶσι τὴν γῆν καὶ τὰς χαράδρας τῶν τιτανωδῶν λίθων καὶ συνανοῦσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἀποξιομένην, οὕτως ἐκ τούτων λεπτοτέρων τίτανον καὶ μὴ ἄλλα μεταλλικὰ ἀποτελοῦσι τὸν σταλαγμόν. (ἀκολουθεῖ).